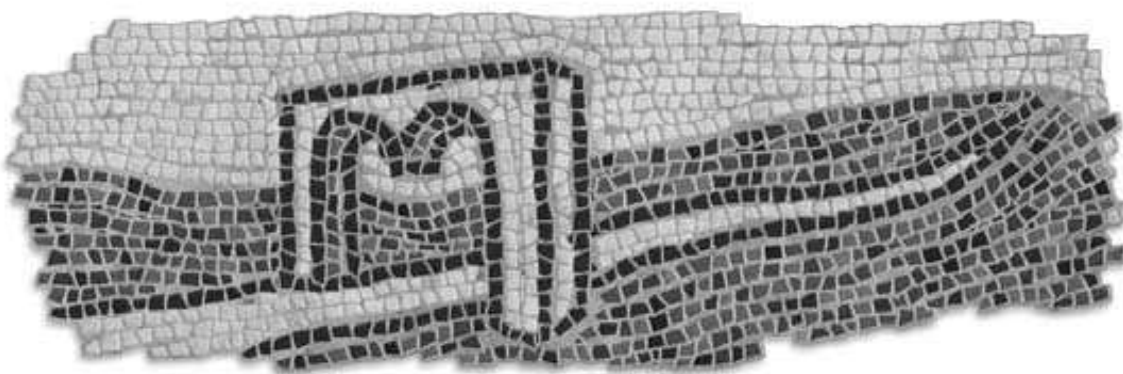

Con Đường Đến Đức Tin

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 3:21-25; Lê-vi Ký 18:5; Rô-ma 3:9-19; 1 Cô-rinh-tô 9:20; Rô-ma 3:1, 2; 8:1-4.*

Câu Gốc: “Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thảy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Giê-su Christ mà được ban cho những kẻ tin” (*Ga-la-ti 3:22*).

Các con chim bồ câu đưa thư đã từ lâu nổi tiếng là bay hàng trăm dặm một ngày và trở về nhà mà không bị lạc. Nhưng ngay cả những bồ câu đưa thư giỏi nhất đôi khi cũng bị lạc, không bao giờ trở về khởi điểm. Thí dụ tệ nhất xảy ra ở nước Anh. Khoảng 20,000 con chim (giá trị hơn 600,000 Mỹ kim) không bao giờ trở về nhà. Cho tới ngày nay không ai biết tại sao.

Phần đông chúng ta có kinh nghiệm bị lạc, bằng cách này hay cách khác. Đây không phải là một kinh nghiệm thích thú. Nhưng chúng ta cảm thấy đầy sợ hãi và lo lắng. Bị lạc có thể dẫn đến những giây phút kinh hoàng sợ.

Điều này cũng đúng trong thế giới thiêng liêng. Ngay cả sau khi chúng ta chấp nhận Đấng Christ, chúng ta vẫn có thể bị lạc.

Nhưng tin mừng là Đức Chúa Trời không lìa bỏ chúng ta. Ngài đã hoạch định một con đường đến đức tin, như được trình bày trong phúc âm. Và con đường này gồm có luật pháp. Nhiều người cố gắng tách rời luật pháp khỏi phúc âm. Một số nghĩ rằng luật pháp và phúc âm là hai tư tưởng riêng rẽ. Nhưng quan điểm đó sai và có thể dẫn đến những hậu quả trầm trọng và buồn thảm. Không có luật pháp, chúng ta sẽ không có phúc âm. Thật khó để hiểu Phúc Âm mà không có luật pháp.

Luật Pháp Và Lời Hứa

Phao-lô biết những lời dẫn giải của ông có thể khiến kẻ thù nghĩ rằng những lời hứa của Đức Chúa Trời khiến luật pháp kém quan trọng. Vì thế ông hỏi chính câu hỏi mà họ đang nghĩ, “Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao?” Phao-lô đã trả lời một cách mạnh mẽ, “Không! Chẳng hề như vậy!” Sự suy nghĩ như thế thì không thể được vì Đức Chúa Trời không nghịch lại với chính mình. Ngài ban cho cả lời hứa và luật pháp. Luật pháp không nghịch với lời hứa. Hai điều này chỉ có những vai trò khác nhau trong chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

Các kẻ thù của Phao-lô có những tư tưởng sai gì về vai trò của luật pháp? So sánh Ga-la-ti 3:21; Lê-vi Ký 18:5; và Phục truyền 6:24.

Những người này tin rằng luật pháp ban cho họ sự sống thiêng liêng. Quan điểm của họ có thể đến từ sự giải nghĩa sai về những câu trong Cựu Ước như Lê-vi Ký 18:5 và Phục truyền 6:24. Các câu này cho thấy luật pháp hướng dẫn những người sống trong giao ước của Đức Chúa Trời nên sống thế nào. Luật pháp bày tỏ rõ ràng một người nên sống thế nào *trong* giao ước. Nhưng người ta nghĩ luật pháp có trách nhiệm cho mối tương giao của một người với Đức Chúa Trời. Nhưng Kinh Thánh nói rõ khả năng để “làm sống” là quyền phép chỉ do Đức Chúa Trời và Thánh Linh Ngài ban cho (2 Các Vua 5:7; Ê-xê-chiê 37:1-14; Giăng 5:21; Rô-ma 4:17). Luật pháp không thể làm cho một người nào sống đời thiêng liêng. Nhưng điều này không có nghĩa là luật pháp nghịch lại với lời hứa của Đức Chúa Trời.

Phao-lô cố gắng để chứng minh rằng luật pháp không thể ban sự sống. Vì thế Phao-lô viết trong Ga-la-ti 3:22 “Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thảy mọi sự dưới tội lỗi.” Trong Rô-ma 3:9-19, Phao-lô trích dẫn những câu trong Cựu Ước để bày tỏ chúng ta xấu xa như thế nào. Các câu này được đặt chung với nhau vì ông có một kế hoạch. Thí dụ, ông bắt đầu với trọng tâm của vấn đề tội lỗi – thái độ ích kỷ làm ô uế lòng người. Sau đó, ông chuyển sang những câu nói rằng tội lỗi đã xâm chiếm lòng mỗi người trên thế gian.

Phao-lô muốn nói gì? Tội lỗi tràn ngập khắp nơi, và luật pháp thì bị giới hạn trong phạm vi của mình. Vì thế lời hứa về sự sống đời đời chỉ có thể đến với chúng ta qua sự trung tín của Đấng Christ.

Luật pháp không thể cứu chúng ta. Vậy, chúng ta được lợi gì khi tuân giữ luật pháp? Bạn được phúc lợi gì trong kinh nghiệm sống khi tuân giữ luật pháp Đức Chúa Trời?

Bị Nhốt Dưới Sự Canh Giữ Của Luật Pháp

Trong Ga-la-ti 3:23, Phao-lô viết, “Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp.” Khi Phao-lô nói “chúng ta,” là ông nói về những tín đồ Do thái trong các hội thánh ở Ga-la-ti. Họ là những người biết rõ luật pháp. Phao-lô đã nói với họ từ Ga-la-ti 2:15. Điều này có thể thấy trong sự khác biệt giữa chữ “chúng ta” trong Ga-la-ti 3:23 và chữ “anh em” trong Ga-la-ti 3:26.

Ga-la-ti 3:23 nói, “Trước khi đức tin chưa đến.” Nhưng trong tiếng Hy Lạp, câu này nói là, “Trước khi đức tin đó” đến. Phao-lô bày tỏ sự khác biệt giữa địa vị của luật pháp trước và sau Đấng Christ (Ga-la-ti 3:24). Vậy, “đức tin đó” có nghĩa là chính Đức Chúa Giê-su, chứ không phải đức tin Cơ Đốc giáo.

Phao-lô nói người Do Thái bị nhốt “dưới luật pháp” trước khi Đấng Christ đến. Ông nói “dưới luật pháp” nghĩa là gì? So sánh Ga-la-ti 3:22, 23 với Rô-ma 6:14, 15; 1 Cô-rinh-tô 9:20; và Ga-la-ti 4:4, 5, 21; và Ga-la-ti 5:18.

Phao-lô dùng chữ “dưới luật pháp” mười hai lần trong các thư của ông. Câu này có thể có hai nghĩa khác nhau.

1. “Dưới luật pháp” là một cách khác của sự cứu rỗi (Ga-la-ti 4:21). Những người chống đối ở Ga-la-ti cố gắng để được đời sống công bình bằng sự vâng lời. Tuy nhiên, như Phao-lô luôn luôn nói rõ, điều này không thể được (Ga-la-ti 3:21, 22). Về sau Phao-lô vạch ra rằng, vì muốn ở dưới luật pháp, những người Ga-la-ti thật sự đã từ chối không chấp nhận Đấng Christ (Ga-la-ti 5:2-4).
2. “Dưới luật pháp” nghĩa là bị phán xét là có tội (Rô-ma 6:14, 15). Luật pháp không thể tha tội. Vì lý do đó, một người vi phạm luật này thì bị xét xử là có tội. Tất cả mọi người đều ở trong tình trạng này. Luật pháp giống như người cai tù. Luật pháp nhốt tất cả những người phạm luật và họ tự mang án tử hình. Trong bài học ngày mai, sự dùng chữ *canh giữ* (Ga-la-ti 3:23) cho thấy đây là điều Phao-lô muốn giải nghĩa khi ông nói “dưới luật pháp” trong câu này.

Tiếng Hy Lạp, *ennomos*, thường được dịch là “dưới luật pháp.” Nhưng đúng nghĩa là “trong luật pháp.” Nói cách khác, chữ này có nghĩa là vâng theo luật pháp qua sự kết hợp với Đấng Christ (1 Cô-rinh-tô 9:21). Thay vào đó, “việc của luật pháp” nghĩa là cố gắng giữ luật pháp ngoài Đấng Christ. Không thể nào được xưng công bình bằng cách này vì người công bình sẽ sống bởi đức tin (Ga-la-ti 3:11). Lẽ thật này không có nghĩa là luật pháp không có giá trị gì, mà chỉ bày tỏ rằng luật pháp không thể cho chúng ta sự sống đời đời.

Luật Pháp Như Cai Tù

Phao-lô nói đến hai điều căn bản về luật pháp. Luật pháp không cất bỏ điều Đức Chúa Trời đã hứa với Áp-ra-ham (Ga-la-ti 3:15-20). Và luật pháp không nghịch cùng lời hứa (Ga-la-ti 3:21, 22).

Vậy luật pháp có vai trò gì? Phao-lô viết luật pháp được đặt thêm “vì cố phạm phép” (Ga-la-ti 3:19). Ông nói tư tưởng này rõ hơn bằng sự dùng hai chữ khác nhau khi nói về luật pháp: nhốt (câu 23), thầy giáo (câu 24).

Hãy đọc kỹ Ga-la-ti 3:19-24 và cầu nguyện. Phao-lô nói gì về luật pháp?

Hầu hết những bản dịch mới giải nghĩa lời bình luận của Phao-lô về luật pháp trong Ga-la-ti 3:19 cách tiêu cực. Nhưng tiếng Hy Lạp nguyên thủy thì không tiêu cực lắm. Chữ Hy Lạp dịch là “nhốt” (câu 23) nghĩa là “canh giữ.” Chữ đó đó thể dùng cách tiêu cực, như chữ “giữ làm con tin” hay “canh chừng” (2 Cô-rinh-tô 11:32). Nhưng trong Tân Ước, chữ này có nghĩa tích cực hơn như “bảo vệ” hay “giữ gìn” (Phi-líp 4:7; 1 Phi-e-rơ 1:5). Chữ đó có thể dịch là (1) “đóng” (Giô-suê 6:1; Giê-rê-mi 13:19), (2) “bắt được” (Lu-ca 5:6), “nhốt” (Rô-ma 11:32). Những thí dụ này cho thấy một chữ có thể có ý nghĩa tích cực hay tiêu cực.

Luật pháp (luân lý và lễ nghi) giúp dân Y-sơ-ra-ên thế nào? Xin đọc Rô-ma 3:1, 2; Phục truyền 7:12-24; và Lê-vi Ký 18:20-30.

Phao-lô có thể nói về luật pháp với những chữ tiêu cực (Rô-ma 7:6; Ga-la-ti 2:19). Nhưng ông cũng nói nhiều điều tích cực về luật pháp (Rô-ma 7:12, 14; 8:3, 4; và 13:8). Luật pháp không phải là sự rửa sả của Đức Chúa Trời trên Y-sơ-ra-ên. Thay vào đó, luật pháp là một ơn phước. Hệ thống dâng con sinh tế không thể hoàn toàn cất đi tội lỗi. Nhưng hệ thống đó chỉ về Đấng Mê-si đã được hứa là Đấng có thể cất đi tội lỗi. Luật pháp cũng bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên khỏi nhiều tội lỗi của những nền văn minh trong thời Cựu Ước. Những lời dẫn giải tích cực của Phao-lô về luật pháp trong những phần khác của Kinh Thánh cũng bày tỏ rằng chúng ta sẽ sai lầm khi hiểu những lời giải nghĩa của ông cách tiêu cực.

Hãy nghĩ đến một điều gì tốt nhưng được dùng cách sai lầm. Thí dụ, một dược phẩm được chế ra để trị bệnh nhưng một vài người đã dùng để cảm thấy khoái lạc. Bạn có những thí dụ nào khác trong đời mình về nguyên tắc này không? Kiến thức của chúng ta về nguyên tắc này giúp chúng ta hiểu thế nào về những điều Phao-lô dạy ở đây?

Luật Pháp Như Thầy Giáo

Trong Ga-la-ti 3:23, Phao-lô miêu tả luật pháp là người canh giữ và bảo vệ. Phao-lô dùng thí dụ nào trong câu 24 để diễn tả tư tưởng này? Điều đó nghĩa là gì?

Chữ “thầy giáo” đến từ chữ Hy Lạp *paidagogos*. Một vài bản Kinh Thánh dịch chữ này là “người ban kỷ luật,” “dạy kèm,” hay “canh giữ.” Nhưng không một chữ nào có thể diễn tả đầy đủ ý nghĩa chữ đó. Chữ *paidagogos* là một người nô lệ trong xã hội La Mã được giao cho trách nhiệm chăm sóc các con trai của chủ từ lúc chúng sáu hay bảy tuổi cho tới khi chúng trưởng thành. Người nô lệ trở nên người chăm sóc cũng chịu trách nhiệm về các nhu cầu thuộc thể, như chuẩn bị cho chúng tắm rửa, quần áo và thức ăn, và bảo vệ chúng khỏi những nguy hiểm. Người này cũng chịu trách nhiệm về việc các con của chủ đi học và làm bài ở nhà. Ông cũng phải dạy và sống theo những nguyên tắc đúng và biết chắc các cậu ấm này cũng học và thực hành nữa.

Một số các nô lệ làm thầy giáo này phải là những người tốt và được các cậu ấm yêu thương. Nhưng sự miêu tả thông thường về những người này trong các sách cổ thì họ là người cai rất nghiêm khắc. Họ chắc chắn bắt chúng vâng lời bằng sự đe dọa dữ tợn và đánh đập.

Phao-lô miêu tả luật pháp là một thầy giáo nghiêm khắc chứng tỏ ông hiểu rõ về vai trò của luật pháp. Luật pháp được thêm vào để vạch ra tội lỗi và để dạy. Bản chất của công việc này nghĩa là luật pháp cũng có phần tiêu cực, vì luật pháp quở trách và phán xét chúng ta như những tội nhân. Nhưng Đức Chúa Trời dùng phần “tiêu cực” của luật pháp vì sự lợi ích cho chúng ta. Đó là vì phần tiêu cực của luật pháp đem chúng ta lại gần Đấng Christ hơn. Bằng cách này, luật pháp và Phúc Âm làm việc chung với nhau. Đức Chúa Trời đã định cả hai làm việc chung cho sự cứu rỗi chúng ta.

“Trong câu này (Ga-la-ti 3:24), Đức Thánh Linh dùng Phao-lô để dạy về Mười Điều Răn. Luật pháp này tỏ bày tội lỗi chúng ta, khiến chúng ta cảm thấy cần Đấng Christ và đến với Ngài để được tha thứ và bình an bằng sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời và đức tin nơi Đức Chúa Giê-su Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 234.

Khi nào là lần chót bạn so sánh những tư tưởng, hành động và lời nói mình với luật pháp? Không chỉ so sánh hành động mình trên văn tự của luật pháp mà luôn cả trên tinh thần của luật pháp (Ma-thi-ơ 5:28; Rô-ma 7:6). Nếu tự cho điểm, bạn nghĩ mình ở hạng nào? Câu trả lời của bạn nói gì về quan điểm của Phao-lô trong bức thư này?

Luật Pháp Và Người Tin

Nhiều người đã giải nghĩa lời giảng luận của Phao-lô trong Ga-la-ti 3:25 như một sự bào chữa để không vâng giữ luật pháp. Nhưng điều này vô ý nghĩa vì những lời giảng luận tích cực của Phao-lô về luật pháp trong những phần khác của Kinh Thánh.

Phao-lô có ý muốn nói gì?

Thứ nhất, chúng ta không còn ở dưới sự đoán phạt của luật pháp (Rô-ma 8:3). Là tín đồ, chúng ta ở trong Đấng Christ và được hưởng quyền ở dưới ân điển (Rô-ma 6:14, 15). Điều đó cho chúng ta sự tự do để hoàn toàn phục vụ Đấng Christ, mà không sợ bị phán xét là có tội vì những lỗi lầm mình có thể phạm. Đây là sự tự do thật trong phúc âm. Điều này rất khác với sự không còn phải vâng giữ luật pháp nữa. Một số người tuyên bố không vâng giữ luật pháp là được “tự do” trong Đấng Christ. Nhưng sự không vâng giữ luật pháp là tội lỗi. Và nếu có tội thì không phải là tự do (Giăng 8:34).

Theo Rô-ma 8:1-3, chẳng có sự đoán phạt bởi luật pháp nghĩa là gì? Chân lý tuyệt vời này ảnh hưởng thế nào cách chúng ta sống?

Khi được tha thứ qua Đấng Christ, thì sự tương giao của chúng ta với luật pháp bây giờ lại khác. Bây giờ chúng ta được kêu gọi để sống một đời sống đẹp lòng Đức Chúa Trời (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:1). Phao-lô so sánh điều này với sự bước đi theo Thánh Linh (Ga-la-ti 5:18). Điều này không có nghĩa là luật pháp Đức Chúa Trời không cần thiết nữa đối với chúng ta. Điều đó không bao giờ là một vấn đề. Lý luận này đứng vững thế nào được khi chúng ta thấy rất rõ ràng luật pháp cho biết tội lỗi?

Thay vào đó, luật pháp là bản sao của bản tính Đức Chúa Trời. Vì thế, khi vâng giữ luật pháp, chúng ta bày tỏ bản tính Ngài. Hơn là chỉ tuân theo một số luật lệ, chúng ta làm theo gương của Đức Chúa Giê-su. Ngài làm cho chúng ta những điều luật pháp không bao giờ có thể làm. Ngài viết luật pháp vào lòng chúng ta (Hê-bơ-rơ 8:10). Và sự công bình mà luật pháp đòi hỏi Ngài có thể làm trọn trong chúng ta (Rô-ma 8:4). Vì vậy, qua mối tương giao với Đức Chúa Giê-su, chúng ta có quyền lực để vâng giữ luật pháp hơn bao giờ hết.

Phao-lô nói gì trong Rô-ma 8:4? Bạn thấy lời hứa này được làm trọn thế nào trong đời mình? Tại sao sự cứu rỗi luôn luôn phải đặt trên căn bản những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta và không vào điều gì khác?

Thứ Sáu *11 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc: Tôi được hỏi về luật pháp trong Ga-la-ti. Luật pháp nào là thầy giáo dẫn chúng ta đến Đấng Christ? Tôi trả lời: cả luật lễ nghi và Mười Điều răn.

Đấng Christ là nền tảng của cả hệ thống tôn giáo Do Thái. Sự chết của A-bên là kết quả của việc Ca-in từ chối không vâng theo chương trình của Đức Chúa Trời để chấp nhận được cứu bởi huyết của Đức Chúa Giê-su Christ. Huyết của chiên con bị giết trong đền thánh Do Thái chỉ về

Đấng Christ. Bây giờ Ca-in từ chối sự đổ huyết là biểu hiện cho huyết của Đấng Christ đổ ra cho thế gian. Tất cả nghi lễ này được Đức Chúa Trời hoạch định, và Đấng Christ trở thành nền tảng của cả hệ thống. Đây là khởi đầu cho nghi lễ trong đền thánh như là thầy giáo dẫn tội nhân nhìn lên Đấng Christ như là Nền tảng cho toàn thể tôn giáo Do Thái.

“Tất cả những người hầu việc trong đền thánh được dạy mỗi ngày về công việc của thầy tế lễ thượng phẩm của Đấng Christ cho cả nhân loại. Nghi lễ này được đặt ra để tạo nên trong lòng người sự yêu mến luật pháp Đức Chúa Trời, mà cũng là luật của nước Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, Selected Messages, quyển 1, tr. 233.

“Luật Mười Điều Răn không phải chỉ là luật để phán xét chúng ta là có tội. Nhưng luật này cũng bày tỏ sự nhờn từ của Đức Chúa Trời. Luật đó dạy chúng ta đừng làm những điều gì đó, và bảo đảm nếu tuân theo chúng ta sẽ có hạnh phúc. Khi tiếp nhận trong Đấng Christ, luật đó phát triển trong chúng ta bản tính trong sạch sẽ đem lại niềm vui vĩnh cửu cho chúng ta. Đối với những người vâng lời, đó là bức tường để bảo vệ họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, Selected Messages, quyển 1, tr. 235.

Đề Tài Thảo Luận:

1 Chúng ta thường vật lộn với câu hỏi làm thế nào chúng ta có thể chiến thắng tội lỗi trong đời sống mình. Có những lời hứa nào trong Kinh Thánh về sự chiến thắng tội lỗi? Làm thế nào chúng ta có thể làm những lời hứa này thành thực tế? Đồng thời, tại sao chúng ta phải cẩn thận để chắc chắn chúng ta đặt cả niềm hy vọng cứu rỗi vào sự chiến thắng của Đấng Christ cho chúng ta?

2 Nhiều Cơ Đốc nhân tuyên bố luật pháp đã bị bỏ rồi. Nhưng chính những Cơ Đốc nhân này sẽ nói lên sự chống lại tội lỗi, nghĩa là họ thật sự không có ý nói luật pháp không còn giá trị nữa. Vậy, thật sự họ muốn gì khi nói luật pháp bị bỏ rồi?

TÓM LƯỢC: Luật pháp được ban ra để chỉ cho tội nhân thấy nhu cầu cần Đấng Christ. Luật pháp là thầy giáo dạy chúng ta về Đức Chúa Trời và bảo vệ chúng ta khỏi tội ác. Nhưng như thầy giáo ra hình phạt, luật pháp cũng chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi và buộc tội. Đấng Christ giải phóng chúng ta khỏi sự đoán phạt của luật pháp và viết luật pháp Ngài vào lòng chúng ta.